

กาแฟเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก ปัจจุบันปริมาณผลผลิตกาแฟของโลกมีอยู่ถึง 7 ล้านตัน โดยเป็นกาแฟอารบิก้า 4.6 ล้านตัน โดยแหล่งผลิตกาแฟของโลกกระจายอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ อเมริกากลาง เอเชีย อ非ริกา และอเมริกาเหนือ (พัชนี, 2549) สำหรับประเทศไทยที่การปลูกกาแฟโดยเฉพาะกาแฟอารบิก้าได้มีการขยายจำนวนพื้นที่การเพาะปลูกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากเดิมมีพื้นที่ปลูกเพียง 27,341 ไร่ เมื่อปี พ.ศ. 2549 ได้เพิ่มเป็น 39,807 ไร่ในปี พ.ศ. 2552 โดยพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดต่างๆ ทางภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน และตาก (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2552) แม้ว่าการปลูกกาแฟจะมีการขยายจำนวนพื้นที่ปลูกมากขึ้นเรื่อยๆ แต่อุปสรรคสำคัญประการหนึ่งของการปลูกกาแฟอราบิก้าคือโรคพืช โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรครานิมในกาแฟซึ่งถือว่าเป็นโรคที่มีความสำคัญที่สุด และการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดพบว่าไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้โรคนี้ยังทำให้ผลผลิตกาแฟต่ำลงถึงการตายของต้นกาแฟที่ทำให้เกยตกรากไม่ได้รับผลผลิต (Waller *et al.*, 2007)

โรครานิมในกาแฟมีสาเหตุเกิดจากเชื้อร่า *Hemileia vastatrix* Berkely and Broome (Brown *et al.*, 1995) โรคนี้มีผลทำให้เกิดการจำกัดการเพาะปลูกกาแฟของทั่วโลกโดยพบการระบาดของโรคนี้ครั้งแรกในประเทศไทยลังกาเมื่อปี ก.ศ. 1868 หลังจากนั้นอีก 20 ปี گีระนาดอย่างกว้างขวางทำให้ต้นกาแฟเสียหายจนถึงต้องเลิกปลูกกาแฟในเวลาต่อมา (Schieber and Zentmyer, 1984; Brown *et al.*, 1995) สำหรับการใช้สารเคมีได้ถูกนำมาใช้ในหลายประเทศแต่ไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากประสิทธิภาพของสารเคมีที่ใช้ส่วนใหญ่สามารถป้องกันและกำจัดโรครานิมกาแฟได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น และสารเคมียังทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพผู้คน (Waller *et al.*, 2007) นอกจากนี้ยังพบว่าเชื้อรานิมในกาแฟมีความผันแปรทางพันธุกรรมสูงซึ่ง Rodrigues (1990) ได้รายงานว่าโรครานิมในกาแฟมีจำนวนถึง 32 สายพันธุ์ (physiological race) และต่อมาในปี ก.ศ. 2001 ศูนย์วิจัยโรครานิมของกาแฟ (Centro de Investigação das Ferrugens do Cafeiro) ประเทศโปรตุเกส ได้ทำการจัดจำแนกสายพันธุ์ของเชื้อรานิมในกาแฟจากตัวอย่างในหลายพื้นที่ทั่วโลก พบรความหลากหลายทางพันธุกรรมเพิ่มมากขึ้นจาก 32 เป็น 45 สายพันธุ์ (Cabral *et al.*, 2009)

สำหรับ การศึกษาสายพันธุ์ของราสニมในกาแฟในประเทศไทยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521- 2522 โดย อาจารย์ (2529) ทำการเก็บรวบรวมตัวอย่าง โรคราสニมในกาแฟจากพื้นที่ปลูกกาแฟในภาคเหนือ และส่งตัวอย่างดังกล่าวรวม 22 ตัวอย่างไปยังศูนย์วิจัยโรคราสニมของกาแฟ ประเทศไทยเพื่อตรวจสอบความหลากหลายทางพันธุกรรมของเชื้อราสาเหตุ โรคซึ่งพบว่าเป็น race II เกือบทั้งหมด มีเพียงตัวอย่างเดียวที่เป็น race III

ในช่วงระยะเวลาของการส่งเสริมและการผลิตกาแฟในภาคเหนือโดยหน่วยงานพัฒนาที่สูงต่างๆ ได้มีการนำเข้าสายพันธุ์กาแฟจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยหลายครั้ง โดยนำไปปลูกและขยายพันธุ์ตามหน่วยงานทางราชการและเอกชนต่างๆ (พงษ์ศักดิ์ และบัณฑุรักษ์, 2547) จึงมีโอกาสเป็นไปได้ที่เชื้อราสニมในกาแฟจะมีการพัฒนาความหลากหลายทางพันธุกรรมเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้หากมีการสำรวจต้นกาแฟที่เป็น โรคราสニมเพื่อใช้ในการประเมินระดับความรุนแรง โรค การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาและการทดสอบความหลากหลายทางพันธุกรรมของเชื้อรา *H. vastatrix* จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจสถานการณ์การระบาดของ โรคราสニมในกาแฟ และยังเป็นแนวทางในการป้องกันกำจัดโรคนี้ต่อไปในอนาคตอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- สำรวจต้นกาแฟที่เป็น โรคราสニม ในเขตภาคเหนือ และ ประเมินระดับความรุนแรง โรคราสニมในกาแฟ
- ศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา และทดสอบความหลากหลายทางพันธุกรรมของเชื้อรา *Hemileia. vastatrix* ที่เป็นสาเหตุของ โรคราสニม ในกาแฟโดยเทคนิคทางเอนไซม์โอมิกส์